

דיני ממונות פרק שלישי סנהדרין כד:

מוגש מאת 'הקו החרדי'

נופא; אר"ל: פה קדוש יאמר דבר זה? תני עדו.

והך דעולא: הרואה את ר"ל בביהמ"ד כאילו עוקר הרים וטוחנן זה בזה;
 רבינא:הלא: הרואה ר"מ בביהמ"ד כאילו עוקר הרי הרים וטוחנן זה בזה;
 ה"ק: בא וראה כמה מחבבין זה את זה.
 שאמר רבי: אסור להטמין את הצונן. אמר לפניו ריב"ז: אבא התיר להטמין את הצונן. אמר להם רבי: כבר הורה זקן. [והתיר]
 אר"פ: בא וראה כמה מחבבין זה את זה!- דאילו רבי יוסי קיים היה כפוף ויושב לפני רבי, שהרי רבי ישמעאל כרבי יוסי ממלא מקום אבותיו היה - והיה כפוף ויושב לפני רבי, ואעפ"כ אמר 'כבר הורה זקן'.

תלמידי חכמים שבבבל ותלמידי חכמים שבארץ ישראל

אמר רבי אושעיא: ואקח לי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים נעם - אלו ת"ח שבארץ ישראל, שמנעימין זה לזה בהלכה. חבלים - אלו ת"ח שבבבל, שמחבלים זה לזה בהלכה.

רי"ג: ויאמר אלה שני בני היצהר העמדים וגי ושנים זיתים עליה. יצהר -אלו ת"ח שבארץ ישראל, שנוחין זה לזה בהלכה כשמן זית, ושנים זיתים עליה - אלו ת"ח שבבבל שמרויין זה לזה בהלכה כזית. רי"ו מרשב"י: אנה המה מולכות את האיפה ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער. איפה- זו חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל.

ואף: שעשרה קבין גסות ירדו לעולם, תשעה נטלה עולם ואחת כל העולם כולו! - ירדה לבבל, ואישתרכבה לעולם. כן מדוייק: לבנות לה בית בארץ שנער - ש"מ שרק לאחת ירדה.

סימן לגסות הרוח עניות.

עניות שירדה לבבל- היינו עניות ממון. [ועניות דעילם עניות בתורה] רי"ז: אחות לגי קטנה נשדים אין לה זו עילם שזכתה ללמוד ולא ללמד. ככל כלולה במקרא, במשנה, בתלמוד. רי"ח: במחשבים הושיבני כמתי עולם - זה תלמודה של בבל.



משנה. אמר לו: נאמן עלי אבא, \ אביך \ שלשה רועי בקר, לר"מ: יכול לחזור בו, וחכ"א: אינו יכול לחזור בו. היה חייב לחבירו שבועה, ואמר לו: דור לי בחיי ראשך לר"מ: יכול לחזור בו, וחכ"א: אין יכול לחזור בו.

ר"ד: **נאמן עלי אבא** - כגון שקיבל עליו שיהיה דיין אחד.

אמר מחול לך או אתן לך האם יכול לחזור בו

רי"י משמואל: מחלוקת במחול לך, אבל באתן לך לכו"ע יכול לחזור בו. לרי"ז: מחלוקת באתן לך. איבעיא לרי"ז: אבל במחול לך לכו"ע אין יכול לחזור בו, או בשניהם מחלוקת אין להוכיח מרבא שאמר שבמחול לך לכו"ע אין יכול לחזור בו - דאפשר טעם עצמו אמר ולא בדעת רי"ו.

והך: היה חייב לחבירו שבועה ואמר לו: דור לי בחיי ראשך לר"מ: יכול לחזור בו, וחכ"א: אין יכול לחזור בו, ולכא' מיירי בנשבעין ולא משלמין דהוה כמחול לך ונחלקו ודלא כרבא. רבא ענהו: שם מיירי בנשבעין ונוטלין דהוה באתן לך וצריכא: ותנא ברישא תולה בדעת אחרים - דגם בזה רבנן חלקו ותנא סיפא תולה בדעת עצמו - דר"ט לא אומר דגמר ומקני



לכו"ע לפני גמר דין- מחלוקת אם יכול לחזור בו אחר גמר דין לר"ל: לכו"ע אין יכול לחזור בו. לרי"ז גם מחלוקת אבל לפני גמר דין לכו"ע יכול לחזור בו או בשניהם מחלוקת

ג' תשובות שנשלחו

- א. ר"ג בר יעקב לאחר גמר דין מחלוקת והלכה כחכמים שאין יכול לחזור בו באתן לך מחלוקת ולא במחול, והלכה כחכמים. [כך שנו בסורא].
- ב. ר"ג בר יעקב: לפני גמ"ד וקנו מידו אין אחר קנין כלום [כך שנו בפומבדיתא]
- ג. שמואל לבי רב



משנה. ואלו הן הפסולין. המשחק בקוביא והמלוה בריבית, ומפריחי יונים, וסוחרי שביעית. ר"ש: בתחילה קראום אוספי שביעית, משרכו האנסין חזרו לקרותן סוחרי שביעית.